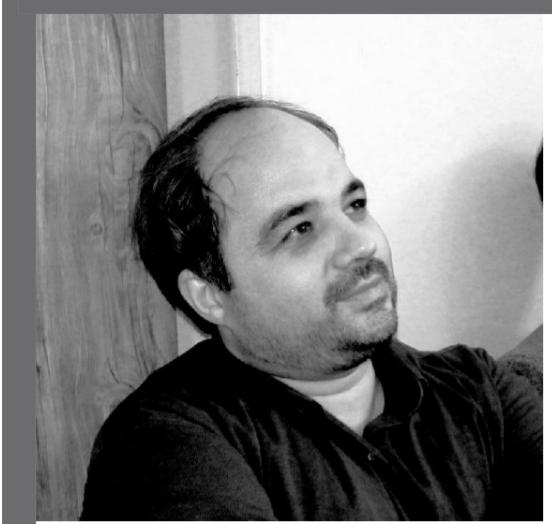

مقاله

نیز

ما آمدیم که

کاربردی که امکان بروز شدن نیز وجود داشته باشد. نیت تفکرات و ایده های مجموعه حاضر در نشریه، آمده سازی و تربیت متغیرین اسلامی در حوزه علوم انسانی است که با تلاش و همکاری یکدیگر بتوانیم اولاً در شکوفایی و آزادسازی توان های بالقوه مساجد هدایتی خود را بر زندگی عموم مردم از دست داده و مسجدها مانده اند با یک نماز و چند احکامی که معرفی نماییم و بیان واقعیت های تلحیخ موجود چه در حوزه فردی و چه در حوزه اجتماعی و همچنین آینده شیرین ایده های مبتنی بر تفکر اسلامی در ترویج خوبیها و زدودن نشتی ها و پلیدی ها از جامعه خود کوش باشیم.

و در نگاهی کلان تر، تئوری علمی با سبقه تجربه عملی و مأکث آن به بزرگان و ان شاء الله جهان برای تعریف و توریزه جامعه اسلامی ارائه گردد. اینها آغاز حملات جنگ نرم معتقدین به دین شریف اسلام و دلسوزان خط مشی امام و رهبری است به پایه های تفکری که هدف غایی آن مسخ مسلمان از مسی پیامبر مکرم اسلام و جامعه آرمانی اسلامی است، قدمهایمان را از همین محله و مسجد شروع می نماییم، ان شاء الله.

مقابلات و متن های موجود نشیره همه نوشه های فرزندان مسجد می باشد داستانها، داغده ها، پرسشها که شاید برخی گزنه و یا خام باشد ولی در حق نوشتار، هدف اصلاح رفتارها و کرداره است. ممنون می شویم اگر اشتباهات مان را گوشزد کنید، ایرادهایمان را بگیرید، پیشنهادات را به گوش مان برسانید نظرات خودتان را در قبال مسجد و محله بیان نمایید. حتماً منعکس خواهیم نمود قول می دهیم شنواز خوبی باشیم. دست عزیزانی که دوست دارند در نشریه فعالیت داشته باشند به گرمی میشاریم، همه دعوتید.

این نشیره و دوستان زحمتکش آن، بی هیچ چشم داشتی نیت خدمت دارند و بسان نهال نوبایی می مانند که نیاز به حمایت و دعای خیر شما دارند. و آخر دعوا ان الحمد لله رب العالمين.

هر دین و مذهبی، مردم را بر اساس تقوا گرد هم جمع آورد. در قواعد مکان مقدسی دارد که مدرن امروزی که برای تصمیم سازی های بزرگ پیشنهاد گردیده اگر به چشم دقت نگاه کنیم اصول همان احکامی است که برای مسجد وضع شده است. دار است. در میان مسلمانان نیز نگاه کلان مدیریتی، در نظر گرفتن انصاف، دوری از فارغ از هر نحله و مذهبی، مسجد به عنوان پایگاه مردمی و دینی کار کرده ای خدا محور، رعایت و دقت در داشتن طهارت ظاهري و باطنی، همه احکام مترتب مسجد است که به بیانی بسیاری بر آن مترتب است.

پیامبر اسلام به عنوان خاتم پیامبران و معمار جامعه آرمانی مسلمین که توانست با رفتارها و بدون نام آوردن از صاحب این قوانین و دین اسلامش، تصمیم گیری های عالی اش، قوم مائوس با کافت زندگی جاهلانه را که دارای آداب و رسوم بغض خارج از انسانیت بودند، به کیفیت پاک و پیشرفته ای از درک جایگاه مسجد کار کرد اجتماعی و مدیریتی و وجهه هدایتی خود را بر زندگی عموم مردم از دست داده و شهود معنوی و توحیدی رساند؛ و در کنار اوج سلوک فردی مسلمین، آنها را با آداب صحیح و متوفی زندگی اجتماعی و حقوق انسانی آشنا سازد، که تاکنون نیز هیچ تمدن خارج از اسلامی توانسته رشحاتی از قوانین باشند. این کوتاهی مسلمین که توانستند جایگاه مسجد و نگاه درست فردی و اجتماعی را که پیامبر اسلام برای فردی و اجتماعی مسلمانان حفظ و ارتقا بخشدند و دینی فردی پسر تعزیف و پایه گذاری نمود، در ک و اجرایی نماید.

همین پیامبر عظیم الشان برای نهادینه نمودن جامعه اسلامی اولین بنایی که برپا نمود مسجد بود. از آن به در جامعه از دست بدھد محکوم به انحراف و عقب ماندگی متدینین اش می باشد. و این خطر را در جامعه خودمان نیز کاملاً حس می کیم. بعد مسجد تبدیل به بزرگترین و معنوی ترین پایگاه مسلمین گردید از حکومت تا قضاوت تا سپرستی بینوایان جامعه تا سلوک الى الله تا سیچ مردمی برای جنگها... در همان پایگاه مسجد صورت می پذیرفت. کلاسهای درس، بیان احکام و روایات، تفسیر قرآن و تفہیم جامعه همه در بستر مسجد شکل گرفت. یعنی اجماع قوای مقننه و اجرایی و قضایی در زمان پیامبر در ساحت مسجد بوده است. بزرگترین انحرافات جامعه هم از زمانی شروع شد که عده ای

برای تصمیم سازی از مساجد فاصله گرفتند که اینجا مدخلیت ورود به بخش نیست. اهتمام پیامبر گرامی اسلام و همچنین حضرات معمومین به حفظ وجهه اجتماعی مسجد بود که توانست فراتر از هر نوع روابط طبقاتی و اشرافی و فیله گرایی،

امام صادق (ع) :
أهل آسمان و زمین به وسیله ظهور او
خوشحالی شوند، پرندگان هوا ماهیان
در بانی با ظهور او شادی می کنند

همکاران این مجموعه:

آقایان : اکبر قلیچ خانی، امیر حسین حاجی زاده، سید رضا ابراهیمیان، مهدی صفالو، مهدی

کماسی، امیر رضا امیانی، رضا چارقلو، مهدی سلطانی، امیر حسین نظری

و با تشکر از ائمه جماعت محله مهرآباد جنوبی

و همچنین بسیج مسجد جامع صاحب الزمان (عجل الله تعالیٰ فرجه)

دُرْهَمْ مَوْهَنَاهِ پِرْوَزِی

ماجرای جنگ احزاب و جنگ حنین

حبس شده بود. صفوی مسلمانان در جای خود میخکوب شده بودند. چرا که در میان این پنج تن قهرمان عرب «عمرو بن عبدود» حضور داشت. در این هنگام حضرت علیعلیه السلام به اذن پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم به جنگ او رفت و شکستش داد.

... فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيمًا وَجُنُودًا لَمْ تَرُوهَا وَكَانَ اللَّهُ يَعْلَمُ مَمْلُونَ
بَصِيرًا»^{۴۹} احزاب

پس بر سر آنان تتدبادی و لشکرها ی که آنها را نمیدیدند فرستادیم و خدا به آنجه میکنید همواره بیناست.

بعد از این قتال خداوند باد و طوفان را برانگیخت که همه چیز را ریشه کن کرد. چنان که احدي جای وسایل خود را معلوم گردید که این قیلیه به بت پرستان قول داده اند که

به محض عبور آنان از خندق، اینان نیز از این سوی خندق از پشت جبهه به مسلمانان حمله کنند که البته مسلمانان پس از این جنگ سراغ این یهودیان رفتند و به لطف خدا بدون در گیری آنها را نیز تسليم کردند.

وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ

وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا»^{۵۰} احزاب

باشدند به غیظ [و حسرت] برگرداند و خدا [رحمت] جنگ و هنگامی که منافقان و کسانی که در دلهایشان بیماری است میگفتند خدا و فرستاده اش جز فریب به ما وعده ای ندادند

وَإِذْ قَاتَلَ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرَبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ ...»^{۵۱} احزاب

جنگ احزاب آخرین تلاش مشرکان برای ایجاد یک جبهه قوی و همگانی بر ضد اسلام بود. پس از آن قریش رو به

تحلیل رفت و مقدمات گسترش اسلام فراهم شد.

حال یک سوال مطرح می شود؟ چرا همان مسلمانانی که

در جنگ احزاب با قلت نفر توانستند بر تمام دشمنانشان در

شبه جزیره عرب پیروز شوند در جنگ حنین

که پس از فتح مکه و در اوج اقتدار مؤمنین بود شکست

خوردند؟ رمز پیروزی و شکست مسلمانان در این جنگ ها

چه بود؟

جواب در شماره بعدی نشریه.

ادame دارد...

سر مدینه سنگینی می کرد. ترس این که هر لحظه ممکن است دشمن با گذشتن از خندق به شهر بورش برد، فکرها را آشفته می کرد.

وَأَنْزَلَ اللَّذِينَ ظَاهِرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ
وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتَلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا»^{۵۲}

احزاب

و کسانی از اهل کتاب را که با [مشرکان] همپشتی کرده بودند از دلهایشان به زیر آورد و در دلهایشان هراس افکند

گروهی را می کشید و گروهی را اسیر می کردند

خبر پیمان شکنی قیلیه یهودی «بنی قریظه» نیز فاش شد و معلوم گردید که این قیلیه به بت پرستان قول داده اند که

از پشت جبهه به مسلمانان حمله کنند که البته مسلمانان پس از این جنگ سراغ این یهودیان رفتند و به لطف خدا

بدون در گیری آنها را نیز تسليم کردند.

وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ

وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا»^{۵۳} احزاب

و هنگامی که منافقان و کسانی که در دلهایشان بیماری

است میگفتند خدا و فرستاده اش جز فریب به ما وعده ای

ندادند

وَإِذْ قَاتَلَ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرَبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ ...»^{۵۴} احزاب

جنگ احزاب آخرین تلاش مشرکان برای ایجاد یک جبهه

قوی و همگانی بر ضد اسلام بود. پس از آن قریش رو به

تحلیل رفت و مقدمات گسترش اسلام فراهم شد.

حال یک سوال مطرح می شود؟ چرا همان مسلمانانی که

در این میان منافقان نیز شروع به تشویش اذهان مؤمنین

کردند و به بهانه های مختلف ایشان را به فرار به سمت

خانه هایشان ترغیب می کردند.

تا این که پس از یک ماه اضطراب و انتظار، بالاخره روز

رزم فرا رسید. سپاه کفر دست به عملیات متوجه آنے ای زد

که از میان آنان پنج پهلوان اسب سوار از خندق گذشتند.

شرطیت بسیار سخت و حساسی بود. نفس ها در سینه ها

ادame دارد...

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُو نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَنَّكُمْ
جُنُودٌ ...»^{۵۵} احزاب

ای کسانی که ایمان آورده اید نعمت خدا را بر خود به یاد آرید آنگاه که لشکرهایی به سوی شما [درآمدند

جنگ احزاب، چنانکه از نامش پیداست نبردی بود که در آن تمام قبائل و گروههای مختلف دشمنان اسلام

برای کوییدن «اسلام جوان» متحد شده بودند. بعضی از مورخان نفرات سپاه «کفر» را در این جنگ بیش از هزار نفر نوشته اند، در حالی که تعداد مسلمانان از سه هزار نفر تجاوز نمی کرد.

سران قریش که فرماندهی این سپاه را به عهد داشتند، با توجه به نفرات و تجهیزات جنگی فراوان خود، نفعه

جنگ را چنان طراحی کرده بودند که به خیال خود

إِذْ جَاؤُوكُمْ مِنْ قَوْقَمْ وَمِنْ أَسْفَلَ نَهْرِكُمْ وَإِذْ زَاغَتْ
الْأَبْصَارُ وَلَبَقَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظَاهَرُ بِاللَّهِ الظُّلُّوْنَ

هیشه از دست محمدصلی الله علیه و آله و سلم و پیران

او آسوده شوند. زمانی که گزارش تحرک قریش به هنگامی که از بالای [سر] شما و از زیر [ای] شما آمدند

اطلاع پیامبر رسید، حضرت شورای نظامی تشکیل و آنگاه که چشمها خیره شد و جانها به گلوگاهها رسید

داد. در این سورا، سلمان پیشنهاد کرد که در قسمتهای

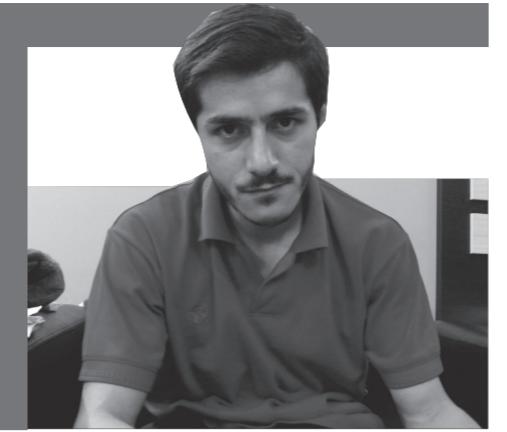
نفس پذیر اطراف مدینه خندقی کنده شود که مانع عبور و تهاجم دشمن به شهر گردد. این پیشنهاد تصویب

شد و طرف چند روز با همت و تلاش مسلمانان خندق آنجا [بود که] مؤمنان در آزمایش قرار گرفتند و سخت

آماده گردید؛ خندقی که پهنهای آن به قدری بود که سواران دشمن نمی توانستند از آن با پرش بگذرند، و عمق آن نیز به اندازه ای بود که اگر کسی وارد آن می شد، به آسانی نمی توانست بیرون بیاید.

سپاه قادر تند شرک با همکاری یهود از راه رسید. آنان تصور می کردند که مانند گذشته در بیانهای اطراف

میزبانی بوتر از ۵۰

امیر رضا امینار

جستار پیامدها و نتایج آنها میزبانی
دیگران را اموز و دلخواه آنها میزبانی

می دهم به مدرسه در فضایی جدا پردازم جهشی داریم به ساعت دو بعد از ظهر در خانه

زخم پنجم: پرتاب سه امتیازی کیف تهی از کتاب و دفتر مدرسه به گوشه صندلی می گیرد و کیف (لذت) درجای خود قرار گرفتش را از پرتاب می گیرد. صدایی بلند می شود که ناهار چی داریم؟ عدل سر سفره ناهار می رسد و به قاعده یک کارگر خسته‌ی روزمزد می خورد و مستقیم به فوت وقت بعد از آخرین لقمه غذا به سراغ گوشی فلان برند معروفش می رود که کم کم دارد همه گیر می شود بین خلق الله این بلاد. گوشی ای که عده ای به ضرب و زور از خانواده می گیرند و عده ای به طرفه العینی برای احتمالاً یکتا فرزندشان. دینگ دینگ دینگ ... نویشکشن ها

همینجور بی قاعده و تصاعد بالا می رود در گروهی که معلوم نیست ماهیت تشکیلش چیست ولی هدفش کاملاً مشخص است. تغیر ضرب المثل ها، بشین تو تلگرام و گذر عمر نین. وقت و قت بیرون زدن از تشره است... ادامه دارد

زخم اول: ساعت هفت صبح است و جوان شود که مسیر کج می کند به سمت دیبرستان دوره دوم! دخترانه، آنجا هم فرض به استفاده ای حداکثری رفیق شفیق کم استرس هست و احتمال بدتر ترکش مسیر که نهایت زخم است. در غیر این صورت اگر مقصود زخم جوان امروزی باشد که قس على هذا... جاخالی جا خالی جا خالی. حرکت

زخم چهارم: ساعت هشت و اندي صبح. کلاس سه چند طبقه چند. کلاس گرم تابستانی و سرد زمستانی هنوز خوب برای خواب کلاس جاگیر نش...

زخم دوم: ساعت هفت و نیم صبح با کمی اضطراب جلوی مغازه بالی دو محل آن طرف تر منتظر خرید دو سه نخیه دوستش. آتش به راه فندک آویزان جلوی درب ورودی مغازه، میزان رسیک پذیری را بالاتر می برد. سوای استفاده هفتاد هشتاد درصدی از دود سیگار رفیق شفیق احتمال درگیر شدن مستقیم این زخم را هم باید در نظر بگیرد. جوان امروزی مستعمل ناقص به سمت مدرسه می رود از مسیر زخم بعدی.

زخم سوم: از خوش شانسی جوان امروزی می تواند این باشد که مسیر دیبرستان دوره دوم! دخترانه در راه مدرسه هی خودش باشد که جور تاختیر خوردن در دفتر اضباطی را نکشد و تشرهای معلمی که شاید دیگر نفسش مثل قدیم

دینگ دینگ دینگ ...
نویشکشن ها همینجور بی قاعده و تصاعد بالا می رود در گروهی که معلوم نیست ماهیت تشکیلش چیست ولی هدفش کاملاً مشخص است. تغیر ضرب المثل ها، بشین تو تلگرام و گذر عمر نین. وقت و قت بیرون زدن از تشره است...

البته اون کار خودشو خوب بلده و هیچ وقت کم کاری نمیکنه ولی بعضی وقتاً تو با کارات به کم دلخورش میکنی. این که وضع رفاقت نیست...

پس معرفت کجا رفته؟
یه روز دم به دیقه میخوای باهش بشینی و سفره‌ی دلت رو واسش باز کنی، یه روز میگی ول کن بای، آن حسنه نیست برم پیشش. بعضی وقتاً رو دوست داشتن، تا میاد به کوچولو امتحانت کنه، انقدر سریع میری میفتی به دست و پاش که خدا غلط کردم، خودت کار منو دیف کن، غیر از تو کسی رو ندارم و از این حرفا... اما تا غلطک زندگیت میفته رو روا، خوشی میزنه زیر دلت. به کل یادت میره خدایی هم هست. اینکه نمیشه...

طرف میرض میشه میینی رو در یخچال یادداشت میچسبونه «قرصام یادم نره».

به مادرش میگه سر ساعت یادآوری کن قرصامو بخورم. ساعت گوشیشو کوک میکه ۵ دقیقه قبل از موعد قرص، زنگ بزنه تلویزیون رو تنظیم میکنه رو ساعتی که باید قرص بخوره روش بشه. شمارش مکوس مایکروفون رو میچرخونه تا سر ساعت قرصاًونگ و ونگ کنه که نکه آقا یدفعه تو خوردن قرصاش تا خیر بیفته. حالا... ای دل غافل...

حالا بهش میگن تا فراخوان لیک مسلمونی رو شنیدی، سریع خودتو برسون بگو منم هستم زرته شروع میکنه واسه خودش دلیل تراشیدن و بهونه آوردن و توجیه های الکی که حالا تازه دارن اذان میگن؛ نمیریم که... آن حسنه نیس. دو ساعت دیگه میخونیم. اما نمیدونه که این دارو هم زمانی بهترین و بیشترین اثرش رو میزاره که سر وقت استفاده بشه.

بابا نوکرتم، یه طرف حسابی از اول زندگیت باهات یه خودت شک میکنی. شیوه کروکی تصادفی هستی که بیمه بهش تعلق نمیگیره...

وقتی مهمنوت باهات اینطوری رفتار کنه، یا حتماً تو هم باهش از این کار کردی یا بعد از این کم ازش دلسرد میشه و هی میخوای تلافی کنی. میخوای یه بارم که شده مثل خودش رفتار کنی تا بهش نشون بدی اینجور کارا چه حسی رو به آدم میدن. ها...!

و با هم هماهنگ کردید که تا زنده ای و نفس میکشی، روزیت رو بدنه و نداره بلنگی، تو هم در عوضش روزی پنج بار برقی کارگاهش و حضورت رو تیک بزنی.

زنگ یادآوری دیگه بهتر اذان؟ دیگه بهتر از شهادتین؟ دیگه بهتر از اسم حضرت امیر(ع)؟

برید خدا رو شکر کنید که داره صدای اذان میاد و الا حالا ها...

من باید برم کارگاه انسان سازی حضور میکنم.

خداداره واسم لیموشیرین قاج میکنه؛ هرچی دیرتر برسم شیرینیش کمتر میشه.

غلا یاعلی...

مگه میشه!!!!!!

او نمیمفع جه حسی بهت دست میده؟

از صبح به فکر آقابودی، او نمیمدادم در و بدون اینکه بیست فرار میکنه.

یعنی تو اون لحظه برعی جلو آینه خودت به خودت شک میکنی. شیوه

کروکی تصادفی هستی که بیمه بهش تعلق نمیگیره...

وقتی مهمنوت باهات اینطوری رفتار کنه، یا حتماً تو هم باهش از این

کار کردی یا بعد از این کم ازش دلسرد میشه و هی میخوای

تلافی کنی. میخوای یه بارم که شده مثل خودش رفتار کنی تا بهش

نشون بدی اینجور کارا چه حسی رو به آدم میدن. ها...

حالا نوکرتم، یه طرف حسابی از اول زندگیت باهات یه قرارداد بسته

و با هم هماهنگ کردید که تا زنده ای و نفس میکشی، روزیت رو

بدنه و نداره بلنگی، تو هم در عوضش روزی پنج بار برقی کارگاهش و

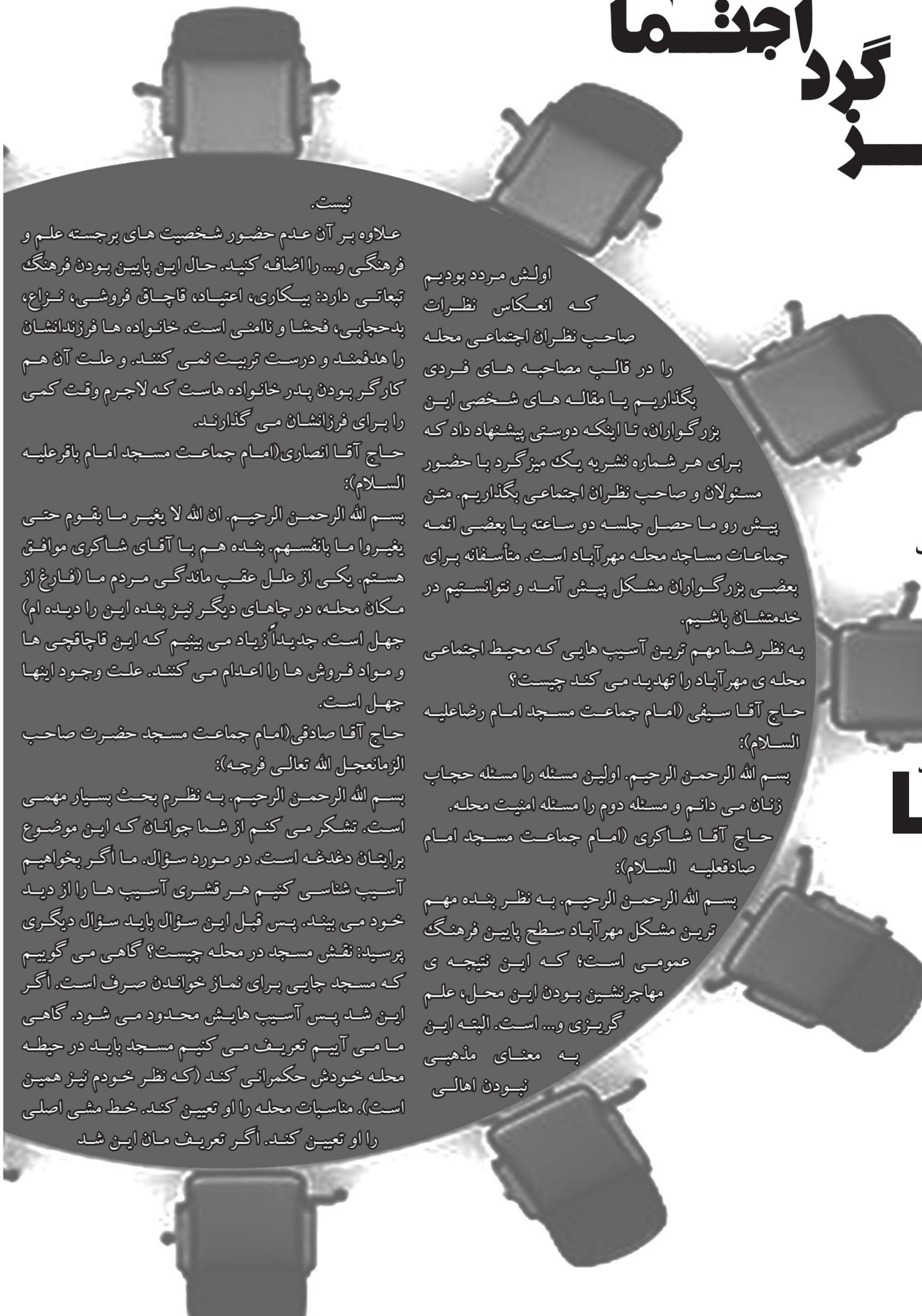
حضورت رو تیک بزنی.

به نظرت نمی ازه؟ فقط پنج بار، اونم وسط اینهمه دغدغه های پوج

که واس خودت درست کردی حالا بیایی یه چند دیقه از همه اینا

فارغ شی و بشینی با طرف قراردادت صحبت کنی؟؟؟

میز کرد اجتما

نیست.

علاوه بر آن عدم حضور شخصیت های برجسته علم و

فرهنگی و... را اضافه کنید. حال این باین بودن فرهنگ

تبعاتی دارد: پیکاری، اعتیاد، قاچاق فروشی، نزاع،

بدحجابی، فحشا و تامنی است. خاتواده ها فرزندانشان

را هدفنشد و درست تربیت نمی کنند. و علت آن هم

را در قالب مصاحبه های فردی

کارگر بودن پدر خانواده هاست که لاجرم وقت کمی

بگذاریم یا مقاله های شخصی این

برگواران، تا اینکه دوستی پیشنهاد داد که

برای هر شماره نشریه یک میزگرد با حضور

مسئولان و صاحب نظران اجتماعی بگذاریم. متن

پیش رو ما حصل چلسه دو ساعته با بعضی ائمه

جماعات مساجد محله مهرآباد است. متأسفانه برای

بعضی برگواران مشکل پیش آمد و توانستیم در

خدمتشان باشیم.

به نظر شما هم ترین آسیب هایی که محیط اجتماعی

مسجد های مهرآباد را تهدید می کند چیست؟

حاج آقا صافی (امام جماعت مسجد امام باقر علیه

السلام):

بسیم الله الرحمن الرحيم. ان الله لا يغير ما بقوم حتى

يغیروا ما بالفسم. بنده هم با آئی شاکری موافق

هستم. یکی از علی عقب مادرگی مردم ما (فارغ از

مکان محله، در جاهای دیگر نیز بنده این را دیده ام)

جهل است. جدیداً زیاد می بینم که این قاچاقچی ها

و مواد فروش ها را اعدام می کنند. علت وجود اینها

جهل است.

حاج آقا صافی (امام جماعت مسجد امام رضا علیه

السلام):

بسیم الله الرحمن الرحيم. اولین مستله را مستله حجاب

زنان می دانم و مستله دوم را مستله امنیت محله.

حاج آقا شاکری (امام جماعت مسجد امام رضا علیه

صادق علیه السلام):

بسیم الله الرحمن الرحيم. به نظر بنده مهمی

است. تشکر می کنم از شما جوانان که این موضوع

برایتان دلخواه است. در مورد سوال. ما اگر بخواهیم

آسیب شناسی کنیم هر قشری آسیب ها را از دید

خود می بیند. پس قبل این سوال باید سوال دیگری

پرسید: نقش مسجد در محله چیست؟ گاهی می گوییم

که مسجد جایی برای نماز خواندن صرف است. اگر

این شد پس آسیب هایش محدود می شود. گاهی

ما می آییم تعریف می کنیم مسجد باید در حیطه

محله خودش حکمرانی کند (که نظر خودم نیز همین

است). مناسبات محله را او تعیین کند. خط مشی اصلی

نبوذ اهالی

را او تعیین کند. اگر تعریف مان این شد

متأسفانه مساجد ما به یک

روش هایی عادت کرده

است. معناش شده ایم به وضع

موجود. مسجد را تقلیل داده

ایم به یک نماز خواندن صرف

و به این عادت کریم. یک

مقدار هم حکومت در

این قضیه نقش

داشته است.

تعداد زیادی

متولی فرهنگی

تعزیز کرده اند که شده اند

رقیبی برای مسجد.

آن گاه آسیب های

یکبار

نماز دارید چقدر

جوان

جب

در

حال

حاضر

مسجد

شما

در این

را

باید

جواب

می

دانم

این

را

نیز

دانم

اگر محله ما موش دارد به مسجد بر می گردد تا
بگیرید به این مسائلی که بزرگواران فرمودند و درست هم
هست. یک محله اسلامی و یک مسجد پویا باید این آسیب ها
را شاهد باشد. من فکر می کنم خود ما ائمه جماعات هنوز به
تعریف واحدی از مسجد نرسیده ایم. ناشیش تعریف برای مسجد
نیز خود یکی از مهم ترین آسیب هاست. آسیب بعدی نیز بود
یک اتحادی بین جمیعت حزب اللہی محله مهرآباد است.

۱. به نظر شما اولویت دارترین اقداماتی که مساجد محله ی
مهرآباد باید در موضوع مسائل اجتماعی انجام دهد چیست؟
حاج آقا صادقی (امام جماعت مسجد حضرت صاحب الزمانعجل
الله تعالی فرجه):
اگر مسجد فارغ از تعبدی که ذات آن است بتواند مقداری
مشکلات کردم را حل کند و مردم حس کند که مسجد در راه
حل مشکلاتشان قدری برمی دارد اعتماد برایشان ایجاد می شود.
ما یک ایرادی هم داریم. الگو سازی هم نداشیم. توانستیم یک
نفر الگو به مردم معرفی کنیم که او واجد همه صفات آرامانی
باشد که ما او را به مردم معرفی کنیم.

مسجد ما هم اگرچه کارهایی انجام داده است ولی هیچ خروجی
ای نداشیم. این جلسه مهم ترین کاری است که انجام شده
است.

حاج آقا انصاری (امام جماعت مسجد امام باقر علیه السلام):
بگذارید یک جمله ای را عرض کنیم. هیچ کاری نکرده ایم.
چون منیت در مسجد زیاد است. اگر این منیت
انمه جماعات باید در ذی امامت جماعتشان به امثال شیخ عباس
ها را کار گذاشتم مسجد می شود محلی
برای خدمت به جامعه.

حاج آقا صافی (امام جماعت مسجد امام باقر علیه السلام):

من اولویت را این می دانم که امام جماعت مسجد آدم سالمی
باشد، صادق باشد و جذابیت داشته باشد این از همه تر است.

حاج آقا شاکری (امام جماعت مسجد امام رضا علیه السلام):

انمه جماعات باید در ذی امامت جماعتشان به امثال شیخ عباس
قیم افکار کنند که نفسش را کشته بود. اگر این باشد وین مساجد

اتحاد هم باشد و عامل به حرف مان هم باشیم فرج حاصل خواهد

شد. از نماز جمعه به ما گفتند شما نمی توانید جوانان را جذب

کنید. من به ایشان گفتم ما اینجا سه و عده نماز داریم

و کارمان سخت تر است شما که هفته ای

جماعتی بی‌گناه را ذ

تمام شد؟ آیا این همان امام جماعت است یا بین دو سجده او را تعویض کرده اند؟ به یاد خدا و از روی بدیختی های خودم بعض می کنم. آخر مگر می شود زمان این قدر با همه لج باشد؟ هیچ چیز نمی شنوم. فقط به تبعیت از یکی از برادران دینی ام به سجده می روم. آن همه بخششی که در تسبیحات در ذهنم بود چه شد که این گونه به نفرت از جوراب و بوی جوراب و صاحب جوراب بدل شده بود؟

نظافت! نظافت! نظافت! طهارت، پاکی، تمیزی! مگر پاک بودن تنها به طهارت است؟ من فکر می کنم دوره‌ی پیامبر صحابه هیچ‌کدام جوراب پایشان نمی کردند، و گرنه حداقل یک حدیث نبوی درباره‌ی جوراب و بوی آن باید وجود داشته باشد. مگر می شود که مردی به زمختی من به خاطر بوی

هیچ چیز جز خدا!

هیچ چیز جز خدا!

هیچ چیز جز خدا!

نمی شود، نمی شود تمرکز کرد. همه‌ی ازمنه‌ی تاریخ در ذهن کوچک مشغول محدود شده است. همه‌ی تاریخ و کتب تاریخی محدودی که خوانده‌ام، همه‌ی پست‌های تلگرامی که درباره‌ی پندهای بزرگان است در ذهنم بالا و پایین می دوند ولی جمله‌ای در وصف این بزرگوار در بینشان یافت نمی شود. البته همه‌ی اش تقصیر این بنده خدا هم نیست. تقصیر متولیان و هیئت امنا هم است. اگر نمی توانند یک پاشویه درست کنند لاقل گذاشتن چند جفت دمپایی اصلاً کار سخنی نیست.

«الله اکبر! الله اکبر! یا ولی العافیه»

بحواهم بفروشم. خدا را می بینم. این ساقی سیمین پا به وصال من به درگاه حق شده است. شرابش آنقدر ناب است که فقط باید آن را بویید. آن را بویید و مست شد و در مستی به صرافت و راستی افاده و در این راستی و صداقت به عالم معنا دست یافت و دامان را آنقدر پر کرد که برای همه‌ی مریدان ارمغان حق آورد. دست خدا را روی سرم حس می‌کنم که سرم را نوازش می‌کند.

«الله اکبر.....آ»

یادش نمی آمد. فکر کنم بجهه هم مست شده بود. سنگینی سرم بالفاصله بعد از نفس عمیقی که می کشم می پرد. سلام می دهم و بدون آنکه به کسی دست بدهم از مسجد خارج می شوم.

« سبحان الله! سبحان الله! سبحان الله!»
برای بار هفتم ذکر می گوییم و این امام جماعت هنوز از روی بگذارم با همین رویه راز نیاز های دیگران را هم از بین برد؟ از ما مسلمان ها بی ملاحظه تر خودمانیم! کسی نیست که به این امام جماعت بگوید که مرد مؤمن، پدر صلواتی شاید کسی عذر داشه باشد، شاید کسی مريض باشد و نتواند سرش را خیلی پایین نگه دارد، اصلاح‌آمده وقت پول بهای من فدای همه‌ی ثواب های این نماز گزاران! ولی آخر این بوی جوراب را کجای این دل گناه کارم بگذارم. همیشه با خودم فکر می کردم که اگر جای اینکه مغزهایشان شسته می شد، بند گاشش به خاطر بوی جوراب این یک نفر در عذاب باشند؟

« سبحان الله! سبحان الله! سبحان الله!»

هنوز بر نخاسته ایم! بوی عرق تندی که دهان را تلخ می کند، در حالی که به بوی گلاب ملایمی آغشته باشد، می تواند بدترین طعم تاریخ را در خاطر هر کسی زنده کند. این آزار دهیم هرگز موفق به لمس.....

«الله اکبر! بحول الله!»
اوین باری بود که به خام خواری های خاور

زودتر از همه و به سرعت از جایم می جهم و با قد نسبتاً بلندم از بالا همه‌ی جمعیت نفس عمیقی میکشم و جوری ریه هایم را خالی می‌کنم که پژوهای زبان و بینی کوفه ام به سیل های پرم می چسبد:

هیچ چیز جز خدا!

هیچ چیز جز خدا!

هیچ چیز جز خدا!

کمی تسبیحات اربعه!

«الله اکبر! سبحان الله!»

هنوز استغفار نخواسته بودم
چگونه اینقدر زود

حروفهور

مهر رصفالو

شایان بلند شو برو از یخچال هندونه
بیار

داداش مشق دارم.

ساخت حرف نباشه. برو بیار سریع.
بشار سه اومدیا.

اگه به بابا گفتم زور میگی.

اگه گلی منم رمز کامپیوتر رو
نیگیما.

ای خدا!!!.

شایان بیا پشم رو ماساژ بده
.... پشم گرفته.

نه نیام دارم مسئله حل میکنم.
اصلا من ماساژ بدل نیستم.

پس منم رمز کامپیوتر رو نمیدونم.

همش داری زور میگی.

حروف نباشه. هر چی میگم باید
گوش کنی. تازه باید نون هم
بخری.

میخوام برم مسجد ... نون رو
خدوت بخر.

پس رمز رو نبیخوای نه

کامپیوتر مال خودت

خوب می آید... روزگار

را
بلد ند
ظرفیت
را پیدا
کردند

با وجود این همه مشکل، اما
تكلیف ما چیست؟!
این که از کجا باید شروع کرد
خلی مهم است، مهم است که
 نقطه شروع می تواند سه نهاد مهم
خانواده، نهاد آموزشی، و نهاد
اجتماعی باشد، حال چه طور هر
سه را در یک جا جمع کرد و اجرا شده
کرد محیطی که هم خانواده ها در
آن شرکت کنند و هم آموزشی

باشد و هم تربیتی و هم
دارای کلمه جمع باشد و
جامعه ای را تشکیل دهد
شاید به همان دلیل که
یک دست صدادرد.
هر روز این نهاد ما را
صدامی زند شاید
عجب به نظر برسد
اما صدای الله اکبر
طنین انداز شده
باید وضو گرفت
باید لیک گفت
...

صدای اذان می
آید.

که
چه
جزی
به این

اهداف جریان می بخشد اصلا
از کجا باید شروع کرد!! مدرسه،
دانشگاه، خانواده که خود باید مریبی
ای داشته باشد یا مسجد و نهاد های
دیگر، قرار بود دین مارا هدایت
کند، دین برنامه زندگی است اما
آیا این دین را به متن زندگی
آوردیم؟ آیا این برنامه اجرا شده
یا درست در حال اجراست؟! چه
طور در حال رشد هستیم با

کدام برنامه و این برنامه
چگونه در حال اجرا
شدن است چگونه این
برنامه را باید فهمید
با چه استادی و راه
نمایی؟!
هدف ها در دنیا
مدام در حال تغییر
است در رده های
سنی مختلف، البته
این به این معنی
نیست که هیچ
هدفی موفقی
نبوده باز هم
چه انسان های
موفقی که راه

شهر
بد و ن
تگ
چشمی
و بی

ظرفیتی و خستگی و غفلت
خواهد بود چگونه انسان در مقابل
مشکلات مقاوم و ظرفیت های
ایجادی او بزرگ خواهد شد؟
بگذارید از اسلام و مسلمان بودن
شروع کنیم، مگر برند مسلمان بودن
برترین و بهترین نیست؟ مگر غیر
از این است که اسلام برتر است
پس چرا این برتری و بزرگی را
نمی توان فریاد زد؟ البته

چه بسا انسان هایی که
تریست یافته محور اصلی
جامعه بودند و فریاد ها
سر دادند که ما باید
به این محور اصلی
وصل شویم و راه را
پیدا کنیم اما این
اصل کدام است و
کجاست؟!
اما بحث اسلام،
آیا بحث در نماز
شب و روزه
گرفتن و حج و
خمس و زکات
است یا بحث
در این است

به
نام او
روزگار
خوب
می آید...

خوب کلمه ای غریب نیست!!!
باید روزگاری را تصور کنیم
که با صدای اذان صبح بیدار و
شاکر خداییم دیگر نگرانی برای
مشکلاتی که هم اکنون در گیر
آنیم نداریم.

اصلاً روزی را که در مدینه فاضله
شروع شود تصور کنید. دیگر
در این شهر با اعضای خانواده و
همسایگانمان مشکلی نداریم؛
با شهیداری با مدیر با
همکار با هیچ ارگان
دولتی و خصوصی،
هیچ تنشی میان ما و
آنها نباشد دیگر از بی
حجابی در جامعه از
ازش و اصول دینی
و ... نگرانی نداریم
و افسوس چزی را
نمی خوریم.
نهاد های اجتماعی
و سیاسی خوب
و حال ما هم
خوب!!!
اما چگونه؟
چگونه یک

امیر حسین حاجی رزرا

به فام او

منون که تا اینجا خواندیدمان. سن نشريه ای مان کوچک تر از آن است که بی عیب و حتی کم عیب باشیم. کوچک ترها نیاز به راهنمایی بزرگترها دارند و ملاک بزرگتری صرف اسن نیست. پس شما خوانده عزیز! در هر سنی هستی، به سوی شما دست یاری دراز می کنیم. نسیم مهر برای ادامه مسیر نیاز به یاری شما دارد. اگر می نویسید، اگر منتقد خوبی هستید، اگر عکس می گیرید، اگر گرافیست هستید، اگر به خبرنگاری علاقه دارید، اگر نسبت به موقع مجله مان دغدغه مندید، اگر برای تغییر جامعه مان ایده ای دارید «نسیم مهر» بهترین جا برای فعالیت است. یکی از اهداف ما گرد همایی نخبگان مجله و اجماع فکری برای بهتر شدن کیفیت زندگی و ایجاد سازمان مردم نهاد جهت حل مشکلات محله خودمان است. پس از راه های ارتباطی زیر خودتان را به ما معرفی کنید تا دغدغه مندان مجله یکدیگر را بهتر و بیشتر بشناسند:

شماره پیامک نشريه: ۹۱۰۹۸۳۶۷۷۲

آدرس ایمیل: ۱۳۹۵@gmail.com@nasimemehr

آدرس وبلاگ نشريه: ۱۳۹۵.blog.ir.nasimemehr

کanal تلگرامی: nasim_e_mehr

نسخه الکترونیکی نشريه را روی سایت می توانید پیدا کنید.

شاید برای شما سؤال شده باشد که این نشريه قراره است هر چند وقت یکبار چاپ شود؟ فعلاً قصد داریم گاهنامه ای چاپ کنیم. یعنی در هر نشريه زمان انتشار شماره بعدی را اعلام کنیم تا اگر خدا خواست با جمع کردن یک تیم قوی بتوانیم نشريه را تبدیل به یک گاهنامه بکنیم. عجالتاً مطلع باشید که شماره بعدی «نسیم مهر» اوایل تیرماه (یکی از سه شب قدر) منتشر خواهد شد.

نکته مهم بعدی بحث تأمین مالی است! پله، نشريه ای با این ابعاد برای چاپ نیاز به عنصری حیاتی به نام پول دارد. همین جا بگوییم که به هیچ نهادی وابسته نیستیم. مهم ترین دلیل استقلال مان عدم وابستگی مالی است. پس هم اکنون نیازمند یاری گرمтан هستیم! می توانید کمک های نقدی تان را به شماره کارت ۶۰۳۷۷۰۱۰۵۸۴۳۴۴۰۵ (حجی زاده) و کمک های غیر نقدی تان (که این یکی خبلی مهم تر است، مثل در اخبار گذاشتن دستگاه کپی سیاه و سفید و رنگی A3) به بنده تحويل دهید.

برای طراحی لوگو نشريه هم می خواستیم مسابقه بگذاریم که خوب چون پول نداریم و نمی توانیم هدیه بدیم منتفی شد! ولی اگر کسی لطف کرد و خواست لوگو طراحی بکند قطعاً استقبال می کنیم! لوگویی برای نام «نسیم مهر».

در آخر یادی کنیم از عزیزی که سال گذشته همین موقع اجرای مراسم جشن نیمه شعبان را بر عهده داشت. ابوالفضل اخوان عزیز که شخصاً افتخار شاگردی اش رو داشتم و خیلی از این نویسنده ها مدیون زحمات اویند. با فاتحه ای روح رفتگان را شاد کنیم.

مسئل مدیر یاداشت

بسم الله الرحمن الرحيم

در سیره شهدا

۱. مسجد این سنگرهای علم و

ایمان را هیچ وقت خالی نگذارد.

وصیت نامه شهید مسلم شکیبا

احکام

مسجد جامع چه تعريفی دارد؟

مسجد جامع مسجدی است که در

شهر برای اجتماع همه ای اهل شهر

بننا شده است بدون اینکه اختصاص به

گروه و قشر خاصی داشته باشد.

منبع تمامی این مسائل :

استفتائات حضرت ایت الله العظمی

خامنه ای درمورد احکام مسجد می

باشد